

ژاله اصفهانی

در وین

دوشنبه ۱۳ نوامبر ۲۰۰۶

ساعت: ۲۰.۱۸

زمانی که به سایه‌ی سال‌ها نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که، ژاله در این سال‌ها، به هر شهر و دیاری که گام نهاده، این کوله‌بار را گشوده، و با پیام شعرش، گوش شیفتگان ادب و فرهنگ ایران را نواخته است. از این رهگذر، بر اندونخته‌ی خود نیز افروده و هزارگاهی، راه دیاری دیگر را در پیش گرفته است. ژاله دکترای ادبیات فارسی را در دیار میزبان، از فارسی دوستان معروف جهان دریافت کرده است. سال‌ها در آکادمی علوم، انسیستوی ادبیات جهانی، به پژوهش پرداخته، هزاران بیت شعر شاعران کلاسیک آذربایجان را به فارسی، و مجموعه‌ای از شعر سخنواران فارسی را به زبان روسی برگردانده است. در این سال‌ها، از ژاله، ۱۴ دفتر شعر به چاپ رسیده و شش رساله‌ی پژوهشی آماده چاپ هستند. مجموعه‌ی شعرهایش در سال ۱۳۸۱، در ایران چاپ و پخش شد. امروزه سروده‌های ژاله را به بیش از ۲۰ زبان می‌توان خواند.

شعر ژاله از مردم زبان‌ها گذشته و در فراسوی شرق و غرب دامن گسترده است. این سروده‌ها، از دیوار چین بالا رفته و اینک در دامنه‌ی بلندی‌های چین و مغولستان، به زبان این دو کشور به ترجمه درمی‌آیند. امشب، شعر ژاله اصفهانی را به گوش جان می‌شنویم، و خانم روحی شفیعی، نیز گزیده‌ای از سروده‌های ایشان را، که به زبان انگلیسی ترجمه کرده‌اند، می‌خوانند.

گذشته از موسیقی زیبای چکامدها، انجستان هنرپردازان محبی با ترجمه ساخته‌هایی از استاد معروفی، بر شکوه این شب خواهد افزود.

وین، جواد پارسای

من بوسه نثار مردمک دیده‌ای کنم که آینه نقش هزار استاد است. بسا کسان که نفعه خود خوانده و از صحنه رفته‌اند ولی، تو همیشه در صحنه‌ای و جاوانه خواهی ماند. من، سال‌هاست، با چکامدهای تو، ژاله، در باع خاطره‌ها می‌گردم.

بنیاد فرهنگی "جهود ایرانی" وین "افتخار دارد که در دو میان گام فرهنگی خود، گرامی داشتی برای ژاله اصفهانی، یکی از درخشنان ترین چهره‌های ادبیات ایران، و یکی از شعر افغان همروزگاران، بمحکم و کند. من از سوی بنیاد فرهنگی "جهود ایرانی" وین "همه‌ی دوستان و میهمانان امشب، خوشامد می‌گویم،

شاد بودن هنر است، گر به شادی تو دل‌های دگر گردد شاد. این بیلام انسانی ژاله را، ۵۳ سال پیش، بانوی فرهیخته‌ای، در گشاپیش یک برنامه‌ی هنری، برای آموزگاران جوان کشور، بازخوانی کرد. در آن شب، همه این سروده را، با رها زمزمه کردن و از برآ نمودند. گفته شد که شاعر این سروده، در سال ۱۹۴۷ ایران را ترک کرده است، ولی من یقین کردم که ژاله ایران را ترک نکرده، بلکه ایران را در کوله باز خود همراه برد است.